

Siostra Jadwiga Targańska laureatem Wawrzynu Pracy Organicznej im. Emilii Sczanieckiej

Treść

***„Zwołam wiernych przyjaciół?
I serce przed nimi otworzę? ...”***

SIOSTRA JADWIGA RAFAELA TARGAŃSKA LAUREATEM WAWRZYNU PRACY ORGANICZNEJ IM. EMILII SZCZANIECKIEJ. AKTU WRĘCZENIA DOKONANO W ZESPOLE PLACÓWEK OŚWIATOWYCH NASZ DOM.

Wawrzyny Pracy Organicznej to wyjątkowe wyróżnienia przyznawane przez Unię Wielkopolską dla działań i organizacji, za aktywny wkład w rozwój społeczny, gospodarczy i kulturalny Wielkopolski. Nazwa nagrody jest jednocześnie upamiętnieniem ks. Piotra Wawrzyniaka, wielkiego wielkopolskiego organicznika oraz nawiązaniem do wawrzynu szlachetnego (*Laurus nobilis*), czyli wieca laurowego, którym dekorowano zwycięzców. Wawrzyny Pracy Organicznej przyznawane są aktualnie w sześciu kategoriach: Wawrzyn Honorowy, Wawrzyn im. Emilii Sczanieckiej, Wawrzyn – Praca na rzecz wspólnot lokalnych, Wawrzyn – Kultura, Wawrzyn – Edukacja, Wawrzyn – Partnerska forma budowania gospodarki.

Decyzję Kapituły pod przewodnictwem Prof. UEP dr hab. Agnieszki Ziomek laureatem Wawrzynu Pracy Organicznej im. Emilii Sczanieckiej w roku 2020 została Siostra Jadwiga Rafaela Targańska.

Uroczyste wręczenia nagrody odbyła się 22 lutego 2021r. w Górbicach w Zespole Placówek Oświatowych Nasz DOM. Laur wręczył prezydent Unii Wielkopolan Paweł Leszek Klepka, który mówi, że nagroda jest bardzo prestiżowa, ponieważ co roku statuetki wykonano ręcznie, otrzymuje tylko 6 osób.

Z okazji otrzymania prestiżowej nagrody Wójt Gminy Czarnków Bolesław Chwarcianek, wręczył okolicznościowy grawerton i kwiaty, złożył podziękowanie za wieloletnią pracę i stworzenie tak wielkiego dzieła pomocowego dla niepełnosprawnych.

- Składam serdeczne gratulacje i wyrazy uznania za dotychczasową posługę na rzecz dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Pragnę podziękować za niesienie pomocy dzieciom z niepełnosprawnościami intelektualnymi i ich rodzinom, poprzez stworzenie przyjaznej i nowoczesnej przestrzeni – Zespołu Placówek Oświatowych „Nasz Dom”. Szczególnie dziękuję za zaangażowanie w rozwój działalności rehabilitacyjnej oraz wychowawczo-dydaktycznej Ośrodka Rewalidacyjno-Wychowawczego DEO GRATIAS. W tym wyjątkowym dniu życzę zdrowia i Błogosławieństwa Bożego – mówi wójt.

Wypowiedzenia złożyła siostra Wiesława Kowalska - Dyrektor Zespołu Placówek Oświatowych „Nasz Dom”.

- Serdecznie dziękuję za wieloletni trud pracy, z owoców której korzysta tak wielu wychowanków „Naszego Domu”. Między innymi do dzieci i młodzieży mobilizowała Cię do codziennego wysiłku, która dla pracowników i całej społeczności ośrodka była ciętym wzorem, jak przekraczać własne ograniczenia, by stworzyć lepsze warunki dla rozwoju dzieci. Do wspólnej pracy umiała zaangażować wielu Darczyńców, by i oni mogli złożyć swój dar serca dla polepszenia warunków mieszkalnych, rehabilitacyjnych i edukacyjnych naszych wychowanków. Uczyla nas patrzeć na dziecko, odkrywać jego potrzeby, podjąć za nimi, stwarzać warunki do jego rozwoju. Kochana Siostrze Dyrektor, jestem Ci niezmiernie wdzięczna, bo wszystko tak troskliwie przygotowała, zorganizowała, że dzięki spokojem możemy kontynuować swoją pracę. W ostatnich latach, gdy już inni przejęli odpowiedzialność za kierowanie „Naszym Domem”, wspierasz nas swoją mądrością i doświadczeniem, a przede wszystkim poprzez codzienną, ofiarową modlitwę zanoszoną w naszych intencjach. Za ten nieoceniony dar składam serdeczne „Bóg zapłać”. Życzę dalszych sukcesów Bożych, szczególnie zdrowia i wielu sił. Niech Bóg obdarza Siostrę obfitością swoich błogosławieństw i zachowa na dalsze lata wiernej i ofiarnej służby dla dobra drugiego człowieka.

Wypowiedzenia złożyła Siostra Maria Amadeus Pacławska – przełożona prowincjalna wraz z Siostrami z zarządu prowincjalnego.

- Czcigodna i Droga Siostrze Mario Rafaelo, składamy serdeczne gratulacje za wyróżnienie Wawrzynem Pracy Organicznej im. Emilii Sczanieckiej. Cieszymy się, że Siostra została Laureatem tak prestiżowej Nagrody za krzewienie idei pracy organicznej we współczesnej rzeczywistości. To uhonorowanie Siostry przez Unię Wielkopolską jest uwiecznieniem długoletnich aktywnych działań podejmowanych dla społeczności tego regionu. Doceniamy wszelkie starania Siostry i troskę o realizację charyzmatu naszej Założycielki bł. Marii Angeli, przez posługę najbardziej potrzebującym. Życzymy nadal Bożego błogosławieństwa w codziennej odpowiedzi na wezwania Pana. Maryja, Matka Dobrej Rady niech otacza Kochaną Siostrę swą maczyną opieką. Zapewniamy o naszej modlitwie.

Felicjanki czyli siostry szcz??cia, duchowe córki b?. Marii Angeli Truszkowskiej, wezwane przez Boga współpracuj?ce z Chrystusem. Kobiety daj?ce w samych sobie miejsce dla Jezusa – ubogiego, czystego i pos?usznego. Czy ?atwo jest patrze? Jego oczami, czu? Jego sercem, my?le? Jego my?lami i czyni? to, co czyni? Jego r?ce?

Siostra Jadwiga Rafaela Targa?ska - szcz??liwa felicjanka z G?bic ju? po uroczysto?ci opowiedzia?a o do?wiadczeniach na stanowisku dyrektora.

W 1974 roku zosta?am wys?ana przez prze?o?onych do G?bic, by podj?? obowi?zki dyrektora Zak?adu Wychowawczego „Caritas”, w którym siostry opiekowa?y si? dzie?mi z niepe?nosprawno?ci? intelektualn?. Pocz?tki mojej pos?ugi dzieciom by?y trudne, poniewa? Dom nie by? przystosowany dla dzieci nie tylko niepe?nosprawnych intelektualnie, ale i z ró?nymi zaburzeniami fizycznymi, tak?e z niesprawno?ci? ruchow?. W tym czasie o?wiata prze?ywa?a zmiany organizacyjne. Do roku 1974 w O?rodku przebywa?y dzieci w lekkim upo?ledzeniu umys?owym. Od wrze?nia 1974 zabrano te dzieci, a dano nam dzieci g??biej niepe?nosprawne intelektualnie. By? to pocz?tek zmian organizacyjnych w o?wiacie. Do?wiadczy?am ró?nych braków w zakresie wyposa?enia O?rodka, jak odpowiedniego dostosowania pomieszcze? mieszkalnych do ilo?ci dzieci, np. do dyspozycji by?y tylko ma?e, dziecinne, metalowe ?ó?eczka, a nowe dziewczynki by?y du?e i nie mie?ci?y si? w nich. Brak by?o programów

Innym doświadczeniem połączonym z niepokojem o bezpieczeństwo wychowanek było ogrzewanie domu. Były tylko piece kaflowe, palone węglem. Rozpalone drzwiczki zagrażały bezpieczeństwu dzieci nadpobudliwych i nerwowych. Trzeba było samemu myśleć i postawić sobie pytanie – jaki jest sens pobytu dziecka w zakładzie, daleko od domu rodzinnego. Najważniejszym zadaniem opiekuńczo-wychowawczym było stworzenie dziecku domu oraz intensywna i dobra współpraca z rodzicami, opiekunami dziecka oraz z całym środowiskiem społecznym. Najważniejszym celem pracy było przygotowanie wychowanek do samodzielnego życia w przyszłym, dorosłym życiu. Modernizacja Ośrodka była realizowana systemem gospodarczym poprzez współpracę z rodzicami, szerokim środowiskiem społecznym, oraz zakładami pracy. Prace remontowo-budowlane przebiegały sprawnie, z wielkim zrozumieniem i zaangażowaniem społecznym rodziców, zakładów pracy, sponsorów i wszystkich „ludzi dobrej woli”, nawet uczniów szkół średnich. Wszystkie wysiłki dla wspólnego dobra cieszyły nas, jednoczyły i mobilizowały do sprawnego i twórczego działania. Umięch dziecka i jego radość były dla wszystkich nagrodą. Jednoczyły nas - praca, wspólne spotkania, twórcze rozmowy, harcerskie i staropolskie pieśni przy ognisku po całonocnej pracy oraz wiara, że „Opatrzność Boża wstaje wcześnie i nigdy nie zachodzi”. Bez głębokiej wiary, wspólnej modlitwy i doświadczenia codziennych cudów Bożych nie byłoby realizacji podjętego dzieła. Wszyscy przeżywali radość tworzenia i ciepło wspólnoty domu. Zaciśkały się więzy przyjaźni między rodzicami. Dzieci w sposób naturalny, wchodziły w codzienne życie. Brały czynny udział we wszystkim i cieszyły się radością „wspólnej pracy i bycia razem.” To już było „NASZ DOM”, bo „Nie ma kaleki, jest człowiek” M. Grzegorzewska. Kocham dzieci i pragnę, by ich życie było ocenione, szanowane i piękne. Więty Jan Paweł II uczy nas - że osoba niepełnosprawna jest jedną z nas, „jest bowiem nosicielem tego samego, co my człowieczeństwa”. Życie spędziłam wśród dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych od 1974 roku i jestem nadal pośród nich. Cieszę się ich szczęściem i powodzeniem w życiu.

DZIAŁANIA PODJĘTE PRZEZ SIOSTRĘ JADWIGĘ RAFAŁĘ TARGAŃSKĄ, MAJĄCE NA CELU MODERNIZACJĘ OŚRODKA I PRZYSTOSOWANIE OBIEKTU DO POTRZEB WYCHOWANIA I KSZTAŁCENIA PODOPIECZNYCH

- 1 Program kształcenia zawodowego jako przysposobienie do pracy. zatwierdzony przez MEN.
- 2 Dla starszych wychowanek przygotowałam i zorganizowałam w Ośrodku odpowiednie stanowiska pracy w charakterze pomocy wykonywanej pod opieką i przy odpowiedzialności pracownika zakładu.
- 3 Wymagałam od wychowawców wyrabiania u dziewcząt odpowiednich sprawności, umiejętności i nawyków potrzebnych w samodzielnym codziennym życiu.
- 4 Współpracowałam z rodzicami, opiekunami i środowiskiem społecznym.
- 5 Zorganizowałam w Ośrodku potrzebne pracownie m.in. do zajęć artystycznych i rozwijania talentów, do ćwiczeń rehabilitacyjnych i sportowych, co zaowocowało między innymi udziałem dziewcząt w olimpiadach specjalnych zarówno w kraju jak i za granicą. (Z olimpiady w Barcelonie dwie wychowanki przywoziły 5 medali: dwa złote, dwa srebrne, jeden brązowy).

Urząd Gminy Czarnków

Agnieszka Wiśniewska

Publikowane od

czw., 25/02/2021 - 20:53

Publikowane do

czw., 30/12/2021 - 20:53